

Atenție la tinerii parașutiști

Cu excepția lui G. Pirvan, de la recenta confruntare a celor mai buni sportivi parașutiști din țară n-au lipsit foștii campioni și recordmanii ai țării: I. Negroiu, G. Iancu, N. Velicu și Ecaterina Diaconu. Spre surprinderea generală însă, doar unul dintre acești experimenți parașutiști — G. Iancu — a reușit să-și îmbogățească palma, resul sportiv cu o nouă performanță de valoare. În rest, cei care altă dată ne uimiseră prin rezultatele lor, au cedat locul unor elemente tinere ca I. Roșu, N. Dina, Sandu Mihai, Margareta Mehedinteanu, etc.

Din simpla enunțare a celor de mai sus rezultă că prima ediție a concursului republican de parașutism sportiv (până anul acesta exista o altă formulă de disputare a acestei competiții) a fost dominată de elementele noi, — tineretul. Firește, amănuntul nu trebuie trecut cu vederea și nici privit ca un fapt întâmplător așa cum de altfel au încercat să ni-l prezinte o parte dintre parașutiști consacrați. Dimpotrivă, merită a se da toată atenția mai ales că remarcabilă comportare a celor brevetati de curând, nu a fost favorizată de anumiți factori ci a fost urmarea unei lupte îndrăgite, plină de entuziasm. Am putea afirma chiar, că disputa pentru cele cinci titluri de campioni republicani a căpătat uneiori un caracter tăios, deoarece la un moment dat participanții consacrați — văzând cum li se micșorează șansele — au depus maximum de efort pentru a forța victoria. Cu toate acestea, ei n-au putut re-

zista ritmului impus de tinerii concurenți și au cedat mereu pozițiile din primele jocuri.

Acest lucru ne dovedește că din mijlocul tineretului nostru se ridică o nouă pleiadă de parașutiști sportivi capabili să facă față chiar și celor mai dificile întreceri. Tot astfel, apociem că bine inspirată inițiativa organizatorilor de a asigura concurenților o serie de întâlniri premergătoare marii competiții.

Intr-adevăr, este pentru prima oară când în locul practicii dăunătoare de a se limita cea mai interesantă întrecere de parașutism la lupta pentru un grup restrâns de participanți selecționați din birou, organizatorii au ținut cont în primul rând de performanțele înregistrate în concursurile anterioare. Metoda s-a dovedit salutară și, pe lângă faptul că de astă dată am putut asista la întreceri de un ridicat nivel sportiv, ea a dat parașutiștilor consacrați posibilitatea să se convingă încăodată că nu sint invincibili, cum greșit se considerau.

Recentul concurs republican ne-a dovedit concret că nu ducem lipsă de cadre tinere, așa cum pretind, uneori, forurile de specialitate. Și dacă și în viitor se va merge pe aceeași linie de stimulare și încurajare a acestor elemente, cu siguranță că în cel mai scurt timp vom putea prezenta la startul oricărei întreceri un lot de parașutiști capabili, care să nu ne dezamăgească așa cum s-a întâmplat în luna august la Moscova.

B. MARICA

Lărgirea lotului republican, o contribuție efectivă la dezvoltarea ciclismului

În sezonul 1956, aceiași cicliști (cu foarte mici excepții) au concurat în numeroase probe interne, dure și de lung kilometraj, precum și la o serie de întâlniri tari, peste hotare. Faptul a dus la o uzură firească, prilejuind o evidentă oboseală și chiar plictiseală, manifestate de o bună parte din componenții lotului nostru republican, explicabile, după 10—11 luni de antrenamente severe și concursuri mari, în care au fost parcuși, în medie, 20.000 kilometri.

O situație de fapt, care a dat serios de gândit forului nostru ciclist. A apărut evident că este necesară lărgirea lotului republican, de așa manieră, încât să avem în

orice moment o formație bine pregătită, proaspătă și dornică de luptă sportivă. Ca atare, s-a ajuns la concluzia că nu este indicat să avem mereu același mănunchi de alergători, pe care să-i folosim din primăvară și până toamna în toate probele internaționale.

Pe această linie, s-a făcut un prim pas în sensul următor: pentru a IV-a ediție a „Turului Egiptului” a fost desemnat un lot de sportivi (parte dintre ei nu au mai participat în probe peste hotare), iar paralel cu acesta, un alt grup se pregătește pentru cursele importante din 1957.

Formula care se va experimenta în sezonul 1957, nu poate să fie decît binevenită. În felul acesta, se promovează elemente noi, se lărgesc lotul republican și se creează o eficientă emulație în rîndul cicliștilor de valoare și al celor tineri.

De altfel, formula cu două „garanturi” este aplicată de cîtiva ani și în alte țări și ea a dat, în genere, rezultate bune. Și, intr-adevăr, cu cît vom avea mai mulți cicliști cu experiență marilor curse internaționale cu atît nivelul ciclismului nostru va crește.

Iată de ce subliniem măsura luată de forul nostru ciclist și sintem convinși că ea va contribui efectiv la formarea și pregătirea unui număr mai mare de cicliști capabili să ne reprezinte cu cinste în orice moment, în competițiile internaționale.

Em. I.

A APARUT

Nr. 22
al revistei ilustrate de sport

STADION

cu interesante foto-reportaje de pe toate terenurile de sport.

Pentru a vă asigura primirea revistei la domiciliu, abonați-vă din timp pentru anul 1957.

● În urma trerii și omologării celor 380.000 variante depuse la concursul Pronosport nr. 47 (etapa din 25 noiembrie 1956) au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 4 variante cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 22.601 lei.

Premiul II: 71,3 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 1521 lei.

Premiul III: 777,4 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 209 lei.

● Premiile speciale atribuite variantelor cu „0” rezultate de la concursul Pronosport nr. 45 (etapa din 11 noiembrie) au fost repartizate astfel:

Motocicleta I.J. atribuită participantului cu cele mai multe variante cu „0” rezultate a revenit lui Petrovici Mircea din Petroșani, str. Radu Negru 2 care a avut 72 variante cu „0” rezultate.

Premiile acordate prin tragere din urnă au fost atribuite astfel:

Motocicleta I.J. a revenit lui Siboiu Dumitru din București, str. dr. Andreescu, 14.

Cele 5 ceasuri „Doxa” au revenit următorilor participanți:

Cismariu Gh. din Timișoara str. Jdanov 3; Makka Iosif din Tg. Secușes str. Curtea 41 nr. 5; Gilea Gh. din Galați str. M. Kogălniceanu 17; Beiu Ștefan din Rm. Vilcea str. Praporgescu, 27; Mina Alister din Focșani str. 1848 nr. 7.

Pronosport

Au fost introduse 1067 variante cu „0” rezultate.

● Cu prilejul Anului Nou I.S. Pronosport va distribui o serie de premii în obiecte participanților la concursurile sportive din luna decembrie, fără a se percepe vreoa taxă suplimentară. Aceste premii se vor atribui separat de premiile I, II, III ale fiecărui concurs (12, 11 și 10 rezultate) și de premiile săptămânale pentru 6 rezultate. Premiile în obiecte de Anul Nou constau din următoarele obiecte:

4 (patru) motociclete I.J. 350 cmc.
2 (două) ceasuri Schaffhausen
10 (zece) ceasuri Doxa
10 (zece) aparate radio Stasfurt
20 (douăzeci) stilouri Pelikan.

Numărul premilor pe care le poate lua un participant este nelimitat. La premiile în obiecte de Anul Nou participă toți concurenții care depun buletine la fiecare din primele patru concursuri din luna decembrie (2, 9, 16 și 23 decembrie).

Participarea la premiile în obiecte de Anul Nou se face cu atîtă șanse cîte variante totalizează fiecare participant la toate cele patru con-

FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL

Citeva observații asupra campionatului de juniori

Campionatul republican de juniori s-a disputat după aceeași formulă ca în 1955. În prima fază, cele 91 de echipe s-au întîlnit în cadrul a 10 serii, după sistemul campionat, adică în jocuri tur-retur cu clasament. În a doua fază (turneul final) au luat parte cele 10 echipe cîștigătoare de serii care și-au disputat înțietatea după sistemul cupă, deci cu jocuri eliminatorii simple, disputate însă pe teren neutru. În acest fel a fost desemnată echipa campioană pe 1956: Știința Cluj.

De fapt, deși eliminatoriu și cu meciuri simple, turneul final a fost partea cu adevărat interesantă și chiar pasionantă a campionatului republican de juniori. În primul rînd, pentru că în această fază s-au întîlnit laolaltă zece din cele mai bune echipe de juniori: Știința Cluj, Energia Ploiești, Flamura roșie U.T.A. Arad, Progresul C.P.C.S. București, Știința Timișoara, Progresul Sibiu, Știința București, Dinamo Orașul Stalin, Locomotiva Iași și Locomotiva Pașcani. Aceste echipe s-au dovedit a fi cele mai bune în seriile respective. Alături de ele, trebuie însă citate și Progresul F. B., Locomotiva, Tîrnău, Dinamovist și C.C.A., toate din București, Progresul Oradea, Energia Petroșani, Energia Reșița, Energia 108, Știința Iași, Energia Cimpia Turzii, Energia Medias, Locomotivă Cluj și Recoita Fălticeni — care au avut un cuvînt de spus în desfășurarea luptei pentru primul loc în serii.

În al doilea rînd, turneul final a interesat în mod deosebit prin echilibrul și calitatea partidelor

pe care le-a prilejuit. Intr-adevăr, cele mai multe dintre cîștigătoarele seriilor au arătat valoare și posibilități sensibile egale. Pregătirea lor — se poate afirma — nu a lăsat prea mult de dorit. Dimpotrivă, au fost echipe care s-au distins din acest punct de vedere (Știința Cluj, Energia Ploiești, Flamura roșie U.T.A., etc.). Imbucurător este faptul că majoritatea juniorilor acestor echipe au dovedit o bună pregătire tehnică în raport cu celelalte formații din serii și cu situația din alți ani. Juniorii lovesc corect balonul, execuțiile lor poartă mîinga mai mult pe jos — o orientare sănătoasă, desigur — elemente tehnice specifice posturilor sint destul de bine însușite. Au fost chiar juniori care au excelat în această privință ca Pașă (Știința Cluj), Ghita (Energia Ploiești), Timar (Știința Timișoara), Cristescu (Progresul C.P.C.S.), Matei (Știința București), Tordai (Dinamo Orașul Stalin), Tulea (Fl. roșie U.T.A.) etc. Excepție au făcut, într-o măsură, juniorii Locomotivei Pașcani, care nu au un antrenor al lor. De el s-a ocupat Gologan, antrenorul primei echipe, care însă, fiind nevoit să plece cu echipa înția în deplasare sau să rămînă cu ea acasă, nu s-a putut îngriji îndeaproape de juniori.

Juniorii sint îndrumați spre un fotbal deschis, și e bine pentru că în acest fel ei se dezvoltă într-o concepție de joc sănătoasă, care favorizează însușirea în primul rînd a tehnicii și care îndeamnă jucătorii să dea curs liber fanteziei lor. Este al treilea motiv pentru care jocurile turneului final au plăcut, au atras în mod deosebit. În unele cazuri însă, am constatat și

o greșită îndrumare a echipelor (Știința București, chiar și Energia Ploiești) spre tactici speciale (apărare ermetică, dublarea stoperului, etc.). Și n-a fost întâmplător faptul că juniorii s-au comportat în aceste cazuri sub posibilitățile lor; a fost vizibil că „sistemul” nu le este pe plac, că-i încorsetează. Cînd au fost lăsați să joace fotbal, și aceasta din fericie s-a întîmplat des, atunci juniorii au oferit jocuri plăcute, spectaculoase, cu acțiuni la construirea și dezvoltarea cărora au dovedit maturitate și fantezie. Multora le-a rămas în amintire finala Știința Cluj-Energia Ploiești. Dar asemenea partide spectaculoase au prilejuit și alte echipe: Progresul C.P.C.S. și Dinamo Orașul Stalin, Flamura roșie U.T.A. și Știința Timișoara, etc.

Vom sublinia — în concluzie — că turneul final a consacrat pe de o parte echipele participante, iar pe de alta a scos în evidență faptul că acolo unde există preocupare și interes se poate face treabă bună în domeniul pregătirii și promovării juniorilor. Cele 10 echipe calificate în turneul final și mai ales Energia Ploiești (antrenor Traian Ionescu), Știința Cluj (antrenor Willy Covaci), Progresul C.P.C.S. Buc. (antrenor N. Gorgorin), Flamura roșie U.T.A. Arad (antrenor N. Dumitrescu III), Știința Timișoara (antrenor Z. Beke) și Progresul Sibiu (antrenor Giling) s-au prezentat foarte bine din toate punctele de vedere și posedă jucători valoroși care în scurt timp pot ajunge, printr-o și mai atentă pregătire, elemente apte pentru echipele prime.

PETRE GAȚU

Note de la semifinalele Cupei

O DUBLĂ GREȘEALĂ

Cea mai gravă din greșelile săvîșite de arbitrul Mircea Cruțescu în meciul Locomotiva București-Energia Ploiești jucat duminică pe Giulești necesită un comentariu suplimentar. E vorba (ați ghicit, probabil) de acel „11 metri” acordat Locomotivei și anulat apoi la protestele jucătorilor ploieșteni, sprijinite de avizul arbitrului de tușă.

Intr-adevăr, penalizarea fusese neîntemeiată. Și, acordînd „penalty”, M. Cruțescu s-a făcut vinovat nu numai de o crasă neatenție (mingea atinsese, nu mina, ci... barbia lui D. Munteanu), dar și de o surprinzătoare... amnezie în ceea ce privește prevederile regulamentului. Și, dacă prima greșeală — lipsa de atenție — să zicem că ar mai fi de iertat (deși, fiind vorba de o fază în care, ea putea avea consecințe grave) cea de a doua, ignorarea regulamentului, o socotim cu totul neexcuzabilă la un arbitru cu vechimea și experiența lui M. Cruțescu.

Cum spuneam (și cum a văzut toată lumea, minus M. Cruțescu) nu fusese nici un fel de hands. Dar, chiar în ipoteză că toți spectatorii avuseseră o iluzie optică și că singurul care văzuse bine fusese M. Cruțescu, acordarea „penalty”-ului nu era cituși de puțin justificată, întrucît MINGEA SARISE DIN PAMINT și deci presu-

C.C.A. (Constantin), Energia Meștel C. Turzii, Locomotiva București (Filote) și Progresul Oradea (Vlad).

— A cui va fi?

(Desen de Neagu)

pusul hands era lipsit de caracterul de intenționalitate pe care îl sancționează — în mod special — regulamentul. Neacordarea loviturii de la 11 metri era motivată și de faptul că în acel moment D. Munteanu juca singur mîinga, că nici un adversar nu se afla la distanță de joc sau în direcția spre care se îndrepta balonul.

Oricum, apreciem faptul că arbitrul M. Cruțescu nu s-a încăpățînat, n-a făcut o problemă de prestigiu, ci a revenit asupra deciziei greșite pe care o dăduse.

Jc. B.

S-au tras la sorți semifinalele cupei B.P.R.

Ieri dimineață, multă lume la Direcția Fotbal din C.C.F.S. Conducători de echipe, antrenori, jucători așteptau cu nerăbdare tragerea la sorți a semifinalelor Cupei. Exact la ora 12, în prezența delegaților a trei echipe participante (Progresul Oradea n-a fost reprezentată), tov. Mircea Sămăreanu, de comun acord cu cei prezenți, invită pe antrenorul Vintilă Mărdărescu de la Dinamo Orașul Stalin să tragă din urnă cele două meciuri care vor desemna echipele finaliste. Sorții stabilesc următoarele partide: Energia Cimpia Turzii — Locomotiva București și C.C.A. București — Progresul Oradea. Intrucît Energia și C.C.A. au fost primele echipe scoase din urnă, vor fi organizatoare.

Meciul Energia Cimpia Turzii — Locomotiva București se va disputa la 6 decembrie, iar C.C.A. — Progresul Oradea la 2 decembrie, urmînd ca finala să aibă loc duminică 9 decembrie.

SUCCESUL UNOR PORTARI IMPROVIZAȚI SAU O VECHE METEAHNĂ A INAINȚĂȘILOR?

În meciurile de duminică, Cuc (Progresul Oradea) și Don (Locomotiva Timișoara) au îndeplinit cu succes rolul de portari improvizati, ca urmare a rănirii (cazul lui Gebner) sau eliminării (situația lui Franciscovici) veritabililor titulari ai postului. Și dacă performanța mijlocașului orădean de a nu primi nici un gol timp de 6 minute este demnă de menționat, apoi aceea a lui Don — care a apărut 30 minute cu deplin succes poarta Locomotivei Timișoara — este de-a dreptul remarcabilă.

Faptele de mai sus ne fac totuși să ne întrebăm: oare Don și Cuc sint mai buni portari decît titularii respectivi sau înaintașii noștri sint... vinovați pentru excelența comportare a proaspăt unșilor portari? Părerea noastră, confirmată și de modul cum au jucat liniile de atac ale Energiei Orașul Stalin și Energiei C. Turzii, care au avut de înfruntat portari improvizati, este că mai mult datorită înaintașilor n-au primit goluri Don și Cuc. Și la C. Turzii și la Orașul Stalin acțiunile au fost îngheșuite pe centru. Nu s-au creat astfel spații pentru pătrundere, nu s-au existat situații de șut. Îngheșuirea jocului pe centru începe să devină o meteahnă a atacanților noștri. De ce organizăm 90 la sîtă din atacuri pe centru? Ca să ușurăm misiunea apărătorilor? Credem că nu asta urmăresc înaintașii noștri!

E. I.